

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/5/2024
Identifikačné číslo spisu:	6121300993
Dátum vydania rozhodnutia:	25.03.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Nemčeková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:6121300993.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Nemčekovej a členiek senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. a JUDr. Lenky Praženkovej, v spore žalobcu Poľnohospodárska spoločnosť, a.s., so sídlom Š. Moyzesa 427/81, Žiar nad Hronom, IČO: 45 939 292, zastúpenému Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o., so sídlom Radlinského 1735/29, Dolný Kubín, IČO: 50 120 000 a Legal s.r.o., so sídlom Vajanského 384/12, Lutila, IČO: 47 248 726, proti žalovanému Poľnohospodárske družstvo Stará Kremnička, so sídlom Stará Kremnička, IČO: 00 210 536, zastúpenému Advokátska kancelária NOVÁK s.r.o., so sídlom Ladislava Hudeca 15326/2A, Banská Bystrica, IČO: 53 556 798, o zaplatenie 84 534,64 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 9Cb/6/2021, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Cob/61/2023-465 zo dňa 14. septembra 2023, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .

II. Žalobca m á proti žalovanému n á r o k na plnú náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej tiež „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 9Cb/6/2021-407, zo dňa 9. februára 2023, v prvom výroku zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 84 534,64 eur s úrokom z omeškania 8 % ročne od 1. apríla 2021 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur. Druhým výrokom žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplynulo, že žalobca sa podanou žalobou domáhal nároku na zaplatenie žalovanej sumy spolu s príslušenstvom z titulu náhrady škody spôsobenej vadným vykonaním diela, ako výsledku poľnohospodárskej činnosti žalovaného dohodnutej medzi stranami ústnou zmluvou podľa ust. § 536 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej tiež „ObZ“ alebo „Obchodný zákonník“). Žalovaný ako zhotoviteľ porušil svoje zmluvné povinnosti a výsledný produkt jeho činnosti - balíky sena a senáže, žalobca nemohol využiť na dohodnutý účel. Žalobcovi tak vznikla škoda vo výške 82 710 eur ako následok vadného plnenia - spracovania a dodávky 980 balíkov d'atelinovej senáže, 240 balíkov d'atelinového sena a 1341

balíkov lúčneho sena a vo zvyšku nárok predstavuje (príslušenstvo) náklady spojené s uplatňovaním pohľadávky (za odber a analýzu vzoriek, znalecký posudok). Súd prvej inštancie podľa výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru o dôvodnosti žaloby v celom rozsahu, za podstatné v zmysle úpravy obsiahnutej v § 373 a nasl. ObZ považoval preukázanie splnenia všetkých atribútov náhrady škody (vznik škody a jej výška, porušenie zmluvnej povinnosti žalovaným, kauzálny nexus) a to, že žalovaný v konaní neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k svojej obrane (liberačné dôvody) voči uplatneným nárokom žalobcu, pričom zodpovednosť žalovaného za škodu má objektívny charakter.

3. O odvolaní žalovaného rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 43Cob/61/2023-465 zo dňa 14. septembra 2023 tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti (§ 387 ods. 1 CSP), stotožniac sa v celom rozsahu s jeho odôvodnením (§ 387 ods. 2 CSP).

4. Odvolací súd zdôraznil, že preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie výlučne z dôvodov uvedených žalovaným v odvolaní, a to podľa obsahového vymedzenia tvrdených nesprávností. Dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil, keď žalobe žalobcu titulom náhrady škody vyhovel. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa odvolací súd ďalej vyjadril aj k tým odvolacím námietkam a argumentom žalovaného, ktoré mali význam pre rozhodnutie vo veci.

5. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) včas dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodil z ustanovení § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Dovolaciu súdu navrhol, aby napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vrátil vec odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiadal zaviazť žalobcu na náhradu trov dovolacieho konania.

6. Podľa dovolateľa bolo vo veci potrebné vyriešenie otázok, ním označených ako krucálnych, týkajúcich sa: (a) riadneho odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, (b) toho, čo je možné považovať za riadne a najmä včasné oznámenie väd ako aj s tým spojené uplatnenie si nárokov z väd a (c) spoluzodpovednosti žalobcu ako objednávateľa (diela) za prípadnú škodu porušením jeho zakročovacej povinnosti, s nemožnosťou priznania mu (nároku) podľa § 384 ods. 1 ObZ (ďalej tiež „otázka a, b, c“).

7. Dovolateľ namietanú vadu zmätočnosti podľa ust. § 420 písm. f) CSP videl v tom, že odvolací súd, aplikujúc ustanovenia § 550 ObZ a § 384 ods. 1 ObZ, sa pri odôvodnení právneho posúdenia veci viac sústredil na výklad § 550 ObZ „s odignorovaním tvrdenej nesplnenej povinnosti žalobcu, ktorú mu zákon ukladá v ustanovení § 384 ods. 1 Obchodného zákonníka.“ Podľa dovolateľa mal žalobca možnosť „jednoduchým spôsobom zakročiť“ (zastaviť práce, neprijat' poškodené balíky a pod.) tvrdenej škode zabrániť, resp. znížiť jej výšku.“ Ďalším nedostatkom napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu mala byť „absencia odôvodnenia pri posudzovaní následkov prechodu nebezpečenstva škody na zhotovovanej veci podľa § 542 ods. 2 v spojení s § 443 Obchodného zákonníka v priebehu vykonávania diela.“ S tým súviselo aj nevysporiadanie sa s argumentáciou žalovaného týkajúcou výsluchov svedkov W., W., Y., tiež znalca Ing. Gálíka, z ktorých malo podľa dovolateľa vyplývať, že sa „v priebehu vykonávania diela v rozsahu mesiacov jún až august 2020, t.j. 90 dní! mali vyskytovať balíky senáže, ktoré boli viditeľne potrhané, čo bolo zistiteľné okamžite pri prevzatí balíkov...“. Odvolací súd aj súd prvej inštancie absolútne odignorovali túto argumentáciu ... tieto poškodenia balíkov neboli riadnym spôsobom reklamované počas vykonávania diela...“. Nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia videl dovolateľ aj pri posudzovaní otázky, „či boli tvrdené vady diela zo strany žalobcu uplatnené včas s poukazom na § 562 ods. 2 Obchodného zákonníka“. Taktiež dovolateľ namietol, že pre ustálenie vzniku škody a jej výšky mal súd za dostatočnú „reprezentatívnu vzorku“, avšak nezobral do úvahy vyjadrenie znalca, že nemôže vylúčiť, že sú „ostatné balíky v poriadku“.

8. Podľa dovolateľa sa súdy k vyššie uvedeným, pre vec rozhodným aspektom buď nevyjadrili, alebo sa k nim vyjadrili len stroho, nedostatočne a bez bližšieho zdôvodnenia. Závery súdov oboch nižších inštancií sú taktiež vnútorne rozporné, odvolávaním sa na znalecký posudok a „odignorovaním“ svedeckých výpovedí a výpovede znalca, ich dovolateľ považuje taktiež za nepresvedčivé a pri žiadnej možnej interpretácii z nich nie je zrejmé, ako sa vysporiadali s „rozhodnými aspektmi sporu“. Tým podľa dovolateľa došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces; tu poukázal na ním nešpecifikovanú judikatúru a citáciu z konštatovania „tvorcov CSP“ k odôvodňovaniu súdnych rozhodnutí.

9. Dovolateľ vadu nesprávneho právneho posúdenia veci z dôvodov podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b)

CSP vymedzil ako „nesprávne právne posúdenie aplikácie § 384 ods. 1 Obchodného zákonníka“. Vo všeobecnosti poukázal na účel tohto zákonného ustanovenia a ďalej uviedol, že „(v) danom prípade vykonával konateľ žalobcu aj jeho zamestnanec W. dennodennú kontrolu vykonávania prác a napriek tejto skutočnosti nevykonával žiadne opatrenie na zamedzenie vzniku ním tvrdenej škody, čo navodzuje dojem, že išlo o vopred premyslený postup, kde jednak nezaplatil za vykonané práce a navyiac si celú produkciu po tom ako si na obrobe pozemky uplatnil dotáciu od PPA uplatnil s domnelou škodou voči žalovanému. Je zrejmé, že u žalobcu ide o osoby, ktoré sa poľnohospodárskej výrobe venujú dlhší čas a preto, je zrejmé, že mohli uskutočniť opatrenie - požiadať o nevykonanie prác v rozpore s postupmi, odmietnutie prijatia poškodených balíkov, a pod. Žiadne z týchto opatrení žalobca nevykonával a cielene si po skončení prác zo strany žalovaného tieto následne reklamoval aj keď počas celej doby vykonávania kontroloval. Ak teda ohrozený (ten, komu hrozí škoda) neurobil opatrenia proti hroziacej škode (resp. proti jej zamedzeniu, resp. jej výške) vyplývajúce zo zakročovacej povinnosti (poruší prevenčnú povinnosť), povinná osoba nemusí nahradiť škodu alebo jej časť.“

10. Žalobca v písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu netrpí žiadnymi vadami, ktoré namietajú dovolateľ, pričom výhradne na ňom spočívala zákonná povinnosť uviesť skutkové tvrdenia dôležité pre jeho obranu a podprieť ich dôkazmi. Obrana dovolateľa je opäť len všeobecná, bez konkretizácie a podopretia relevantnými dôkazmi a argumentmi. Podľa žalobcu je napadnutý rozsudok riadne odôvodnený a dovolateľ námietku nesprávneho právneho posúdenia veci nevzniesol kvalifikovaným spôsobom, t.j. v nadväznosti na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia a s vymedzením toho, v čom spočíva jeho nesprávnosť. Napadnuté rozhodnutie nespochývalo na posúdení veci podľa § 384 ods. 1 CSP, pričom nesprávne právne posúdenie môže byť dovolacím dôvodom len vtedy, ak bolo rozhodujúce pre výrok napadnutého rozhodnutia. Žalobca navrhol, aby dovolací súd dovolanie odmietol, alternatívne dovolanie zamietol a priznal mu proti žalovanému náhradu trov dovolacieho konania.

11. Dovolateľ dovoláciu repliku nepodal, dňa 06.08.2024 doručil súdu oznámenie z 05.08.2024 o odvolaní plnej moci pôvodnému zástupcovi a doložil nové splnomocnenie na zastupovanie v konaní zo dňa 01.08.2024, udelené advokátskej kancelárii označenej v záhlaví tohto uznesenia.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas (§ 427 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP veta pred bodkočiarkou) dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť (§ 447 písm. c/ a f/ CSP).

K právnej úprave prípustnosti dovolania (§ 419 a nasl. CSP)

13. Podľa ustanovenia § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

14. Podľa § 420 písm. f) CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces

15. Podľa ustanovenia § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo, alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

16. Podľa ustanovenia § 431 ods. 1 a 2 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie v čom spočíva táto vada.

17. Podľa ustanovenia § 432 ods. 1 a 2 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

18. Podľa ustanovenia § 440 CSP, dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný.

19. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu

o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom, týkajúcim sa jeho dôvodnosti. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení upravujúcich otázku prípustnosti dovolania je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania, vyplývajúce z ust. § 420 alebo § 421 CSP, a tiež podmienky dovolacieho konania, t. j. aby (okrem iného) dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v ust. § 431 až § 435 CSP.

K námietke porušenia práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP)

20. Dovolateľ prípustnosť dovolania vyvodzoval primárne z dôvodov podľa § 420 písm. f) CSP, nakoľko mu ako žalovanému odvolací súd mal nesprávnym procesným postupom znemožniť, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. K tvrdenej vade zmätočnosti predpokladanej ustanovením § 420 písm. f) CSP malo dôjsť v dôsledku toho, že sa odvolací súd dostatočne nevysporiadal s jeho námietkami a tiež tým, že pri rozhodovaní neprihliadol na viaceré vykonané dôkazy.

21. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a súčasne dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany ako dôsledok nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Relevantnými znakmi, charakterizujúcimi procesnú vadu v zmysle tohto ustanovenia, sú zásah súdu do práva na spravodlivý súdny proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Právo na spravodlivý súdny proces predstavuje možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov.

22. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamena, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07).

23. Dovolací súd v súvislosti s namietanými nedostatkami týkajúcimi sa neprihliadnutia na niektoré dôkazy, resp. hodnotenia vykonaných dôkazov uvádza, že súd ich hodnotí podľa svojho uváženia v zmysle zákona (§ 191 ods. 1 CSP). Zákon vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov a táto zásada znamená, že záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu, pričom hodnotiacia úvaha súdu musí vychádzať zo zisteného skutkového stavu veci a výsledok hodnotenia dôkazov má byť súčasťou rozsudku. Pokiaľ by aj súd niektorý z vykonaných dôkazov vyhodnotil nesprávne, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne; táto samotná skutočnosť však prípustnosť dovolania nezakladá a nie je samostatným dovolacím dôvodom ani vtedy, ak je dovolanie procesne prípustné.

24. Dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, avšak dovolací súd takúto vadu v danom prípade nezistil. Z podrobných odôvodnení rozhodnutí oboch súdov nižších inštancií vyplýva, ktoré dôkazy boli k tvrdeniam strán vykonané, z ktorých dôkazov pri rozhodovaní vychádzali a ako ich vyhodnotili, ako boli posúdené podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti súdy považovali za preukázané a ktoré nie a následne ako vec právne posúdili. To, že sa dovolateľ v danom prípade s hodnotením dôkazov vykonaných súdmi nižších inštancií nestotožnil, že z týchto dôkazov sám vyvodzoval iné skutkové a následne právne závery, bez ďalšieho neznamena, že došlo k nesprávnemu procesnému postupu znemožňujúcemu strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

25. Konanie pred súdom prvej inštancie a odvolacím súdom je potrebné z hľadiska predmetu konania považovať za jeden celok (IV. ÚS 489/2011), a to sa týka tak konania predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu ako aj odôvodnenia rozhodnutí oboch súdov prvej inštancie v takom prípade, že napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu bol ako vecne správny potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 1 a 2 CSP), pričom odôvodnenia rozhodnutí prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (napr. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 350/09).

26. Rozhodovanie o vedení konania, o tom, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná a akým spôsobom, náleží výhradne súdu. Za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov (§ 187 ods. 1 CSP). Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd (§ 187 ods. 2 veta druhá CSP). Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo (§ 191 ods. 1 CSP). Pokiaľ je uvedená právna úprava zo strany súdu dodržaná, ako tomu bolo aj v tu preskúvanom prípade, potom samotný výsledok takého legálneho procesného postupu súdu, a to konkrétne skutkové zistenia a závery získané dokazovaním, nemôžu byť v konaní neúspešnou stranou spochybňované prostredníctvom námietky zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP.

27. Inštitút dovolania je súčasťou subsystému opravných prostriedkov, ktorými možno za stanovených podmienok prelomiť právoplatné rozhodnutia všeobecných súdov, pričom z hľadiska jeho prípustnosti, ako aj priebehu konania je primárne zameraný na odstránenie väd zmätočnosti a nesprávneho právneho posúdenia veci, a nie na odstránenie skutkových deficitov civilného sporového konania. Vady vyskytujúce sa v priebehu zisťovania skutkového stavu veci môžu zakladať porušenie práva na súdnu ochranu len celkom výnimočne, najmä v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla určitú intenzitu, pričom tieto vady sa prelínajú s právom na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia (vrátane aspektu predvídateľnosti a presvedčivosti) a prejavujú sa primárne ako deficit primeraného odôvodnenia rozhodnutia všeobecného súdu. Ide o prípady tzv. opomenutých dôkazov (nevykonanie dôkazného prostriedku bez vecného zdôvodnenia v odôvodnení konečného rozhodnutia) a extrémneho nesúladu medzi skutkovými zisteniami a právnymi závermi na jednej strane a vykonanými dôkazmi na strane druhej.

28. Najvyšší súd (obdobne aj Ústavný súd SR) už ustálene judikuje, že súčasťou práva na spravodlivé súdne konanie nie je právo strany, aby všeobecný súd prijal jej hodnotenie dôkazov alebo vykonal všetky ňou navrhnuté dôkazy, len v prípade ich nevykonania je povinný tento svoj postup v konečnom rozhodnutí primerane odôvodniť. Avšak len bežná polemika strany so skutkovým názorom alebo s postupom súdu pri vykonávaní dokazovania spravidla nezakladá vadu, ktorá by zasahovala do práva na spravodlivý proces.

29. V danom prípade za vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že súdy oboch nižších inštancií, napriek námietkam dovolateľa vo väzbe na výsluchy svedkov a súdneho znalca Ing. Gálíka, vo vzťahu k ustáleniu vzniku a výšky škody považovali za dôkazne akceptovateľnú, resp. za dostatočnú (len) „reprezentatívnu vzorku“ zmluvného plnenia, keď podľa dovolateľa mohli byť ostatné „balíky v poriadku“. Tu odvolací súd primárne poukazuje na § 442 CSP, podľa ktorého je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Pre odvolací súd súčasne podľa § 383 CSP platí, že je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. V posudzovanom prípade odvolací súd potvrdil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie bez zopakovania, resp. doplnenia dokazovania. Rozhodujúci teda bol skutkový stav zistený a uzavretý v konaní pred súdom prvej inštancie. Ten vo svojom rozhodnutí okrem iného uviedol (ods. 18 odôvodnenia), že podľa výpovede znalca doc. Ing. Branislava Gálíka, PhD. (ďalej tiež znalec“), „rozbor uskutočňoval na vzorke balíkov, ktorá bola reprezentatívnou vzorkou a osobne navštívil farmu žalobcu. Vyjadril sa, že i obhliadkou vizuálnou a senzorickou bolo zrejmé z obhliadky na mieste samom, že výsledné produkty - balíky sena a senáže nevykazujú náležitú kvalitu, a to i z dôvodu výtoku silážnych štiav.“ Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že išlo o odborné odbery vzoriek štátnymi ústavmi ako podklad pre znalecký posudok, pričom znalec výšku škody určil podľa trhových cien „a odzrkadľovala počet balíkov, kvalitu senáže a zapracované produkty“. Súd prvej inštancie sa vyjadril (ods. 19) aj k obrane žalovaného (totožnej s jeho odvolacími a dovolacími námietkami) so záverom, že oproti záverom znaleckého posudku, táto obrana zostala len v rovine nepreukázaných tvrdení. Odvolací súd na uvedené

nadviazal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia (ods. 23 - 26), keď po podrobnej rekapitulácii výsledkov dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie konštatoval, že „dňa 03.07.2020 žalobca vytýkal žalovanému vady v súvislosti s dodávkou výsledného produktu sena a senáže, a to uskladnenie balíkov sena ako i poškodenie (každého druhého) balíka senáže. Následne žalobca dňa 14.08.2020 zabezpečil odobratie vzoriek ... na závere týchto podkladov Ing. U. I. ... vypracoval dňa 09.09.2020 zhodnotenie kvality ... Dňa 04.09.2020 žalobca e-mailom zaslal žalovanému vypracované Zhodnotenie kvality objemových krmív spolu s popisom vád a vyvolania stretnutia za účasti žalovaného, žalobcu i ďalších nezúčastnených osôb dňa 08.09.2020 pre zhodnotenie kvality objemových krmív, ktoré boli dodané žalovaným pre žalobcu, kde sa žalovaný vyjadril, že primeranej lehote zjedná nápravu a zaujme k veci stanovisko. Dňa 09.11.2020 žalobca zaslal žalovanému opakovanú reklamáciu, kde uviedol, že spôsob vybavenia reklamácie, a to výmena tovaru nie je možná a neprichádza do úvahy, nakoľko žalobca hospodári osobitným spôsobom, a to ekologickým spôsobom, a právo voľby nároku z (o zodpovednosti z vád) tovaru patrí žalobcovi.Listom zo dňa 13.04.2021 žalobca uplatnil voči žalovanému voľbu nárokov z vád diela tak, že požadoval v lehote do 15.05.2021 odstránenie vád dodaných balíkov sena a senáže“, v špecifikovanom počte, druhu a kvalite s tým, že v opačnom prípade od zmluvy odstúpi, čo napokon uskutočnil listom zo dňa 19.05.2021, doručeným žalovanému 20.05.2021. V ods. 28 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolací súd odôvodnil vyčíslenie predmetnej škody v rozsahu 82 710 eur s odkazom na závery znaleckého posudku. Už z uvedeného vyplýva, že odvolací súd sa v nadväznosti na prvoinštančné rozhodnutie detailne a náležite vysporiadal s námietkami žalovaného voči zisteniam a záverom o vzniku a rozsahu škody na strane žalobcu.

30. Pokiaľ ide o námietky dovolateľa smerujúce ku samotným skutkovým zisteniam a záverom súdov nižších inštancií, dovolací súd pripomína, že nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od prvoinštančného a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie, pričom podľa ustanovenia § 442 CSP je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Dovolací súd nie je treťou inštanciou (tzv. skutkovým súdom), a preto sa dovolaním nemožno domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi nižšej inštancie a z tohto hľadiska ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania (viď 50bdo/69/2016, publikované pod č. 25 v ZSP 3/2017).

31. Podstatná časť dovolania, podľa jeho obsahu, smeruje práve k prehodnoteniu skutkových zistení a záverov, ku ktorým v konaní dospel súd prvej inštancie a s ktorými sa potvrdením jeho rozhodnutia stotožnil aj odvolací súd. Pokiaľ ide o obranu žalovaného (ktorú argumentačne v podstatnej časti rovnako produkoval v prvoinštančnom, odvolacom ako aj dovolacom konaní), odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie konštatoval vo vzťahu k nej neunesenie dôkazného bremena žalovaného. Primárne išlo o námietky žalovaného k hodnoteniu dôkazov a z nich vyvodeným skutkovým zisteniam a záverom. Tie však, ako dovolací súd uviedol vyššie, bez ďalšieho nemôžu tvoriť predmet prieskumu v dovolacom konaní. Odvolací súd v napadnutom rozhodnutí zreteľne vysvetlil, že výsledok sporu súvisí s neunesením dôkazného bremena žalovaným, teda nedostatočným preukázaním skutkových tvrdení k jeho obrane voči žalobcom uplatnenému nároku (najmä ods. 49, 50 odvolacieho rozhodnutia, ods. 25 prvoinštančného rozhodnutia). Dovolací súd dodáva, že v sporovom konaní súd pri rozhodovaní vychádza zo skutkového (nie skutočného) stavu veci, zisteného podľa výsledkov dokazovania a jeho hodnotenia. Odvolací súd pritom v odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočne vysvetlil dôvody potvrdenia rozhodnutia súdu prvého stupňa, uviedol podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré dôkazy boli vykonané, ako boli vyhodnotené, zhrnul skutkový stav a tiež vysvetlil ako právne vec posúdil, preto napadnuté rozhodnutie nemožno z hľadiska námietok dovolateľa považovať za nedostatočne odôvodnené a to v miere, ktorá by predstavovala zmätočnosťnú vadu v zmysle ust. § 420 písm. f) CSP.

32. Vyššie uvedený záver dovolacieho súdu sa vzťahuje aj k námietke dovolateľa, že poškodenia balíkov neboli riadnym spôsobom reklamované počas (v priebehu) celého vykonávania diela. Odvolací súd k tejto námietke v ods. 51 uviedol relevantnú právnu úpravu a okrem iného dostatočne a zreteľne vysvetlil, že „povinnosť oznámiť bez zbytočného odkladu vadu diela, žalobcovi vznikla až po odovzdaní celého predmetu diela (562 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka). Preto, ak žalobca po odovzdaní predmetu diela zabezpečil odobratie vzoriek a vypracovanie zhodnotenia kvality objemových krmív, je potrebné takýto postup žalobcu hodnotiť ako zariadenie prehliadky diela, a teda ak vady oznámil žalovanému emailom 04.09.2020, šlo o oznámenie vád bez zbytočného odkladu potom, čo ich mal žalobca zistiť pri

vynaložení odbornej starostlivosti pri zariadení prehliadky diela. Rovnako takýto postup spĺňa aj oznámenie väd bez zbytočného odkladu potom, čo ich objednávatel' zistí, pričom žalobca ich zistil na základe vypracovaného zhodnotenia kvality objemových krmovín. Navyše, v konkrétnych okolnostiach súdnej veci ani prípadné oneskorené splnenie notifikačnej povinnosti žalobcom, by v zmysle § 428 ods. 3 v spojení s § 562 ods. 3 Obchodného zákonníka žalovaného nezbavovalo zodpovednosti za vady diela, keďže vady sena a senáže boli dôsledkom skutočností (nesprávny technologický postup a realizácia prác), o ktorých žalovaný ako zhotoviteľ vedel alebo musel vedieť v čase dodania diela“. Odvolací súd preto prijal záver, že žalobca svoju notifikačnú povinnosť týkajúcu sa oznámenia väd diela splnil včas. Nie je teda opodstatnené tvrdenie dovolateľa, že by odvolací súd jeho argumentáciu a dôkazy „úplne odignoroval“. Dovolateľ si v tomto smere zamieňa ním ponúkaný vlastný náhľad na zistený skutkový stav vo veci a jeho právne posúdenie súdmi oboch inštancií, s vadou nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia (čo sa však netýka veci tu posudzovanej). Dovolací súd taktiež dodáva, že podľa ustálenej judikatúry najvyššieho súdu ani prípadné nesprávne právne posúdenie veci zmätočnosťnú vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP nezakladá (R 24/2017).

33. Pokiaľ ide o ďalšiu dovolateľovu námietku absencie odôvodnenia „pri posudzovaní následkov prechodu nebezpečenstva škody na zhotovovanej veci podľa § 542 ods. 2 v spojení s § 443 Obchodného zákonníka v priebehu vykonávania diela“, tu dovolací súd opätovne poukazuje na odvolacím súdom zreteľne vyjadrené závery založené na rozhodnom momente odovzdania predmetu diela v celku, po skončení jeho vykonávania zhotoviteľom. Dovolateľom nastolenú otázku prechodu nebezpečenstva škody na zhotovovanej veci pritom odvolací súd z hľadiska namietaného splnenia zákonných náležitostí odôvodnenia napadnutého rozhodnutia „neignoroval“, len ju nepovažoval v okolnostiach tu posudzovanej veci za relevantnú. Výplýva to jasne z ods. 47 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý k tejto argumentácii žalovaného vysvetlil vo všeobecnosti podstatu právnej úpravy prechodu nebezpečenstva škody na zhotovovanej veci (§ 542 ods. 2 v spojení s § 443 ods. 1 ObZ) s tým, že tento prechod neznamená, že zhotoviteľ nebude zodpovedať za škodu, ktorá vznikla, resp. vznikne v príčinnej súvislosti s porušením jeho povinnosti zo záväzkového vzťahu s objednávatel'om, alebo že by takáto zodpovednosť zhotoviteľa zanikla. Odvolací súd ďalej uviedol, že: „Zhotoviteľ preto aj po prechode nebezpečenstva zodpovedá za škodu, ktorá vznikla, resp. vznikne v príčinnej súvislosti s porušením jeho povinnosti zo záväzkového vzťahu s objednávatel'om, a to bez ohľadu na to, kedy sa táto škoda prejaví. V súdnej veci žalobcovi škoda vznikla porušením povinnosti žalovaného ako zhotoviteľa vykonať dielo riadne, keď žalovaný nedodrжал požadovanú technologickú disciplínu, ako napr. nesprávne zvolený termín kosby, nesprávne nastavená výška kosenia, nesprávne nastavená a obsluhovaná technologická linka počas balikovania a následne obaľovania balíkov ochrannou fóliou a pod, čo žalobca ako dôkazom podoprel Zhodnotením kvality objemových krmív vypracovaných dňa 03.09.2020 Ing. U. I., MIKROP SLOVENSKO s.r.o., Čebín a Znaleckým posudkom č. 4/2020 znalca Ing. Branislava Gálíka, PhD., a preto nemohla byť úspešná obrana žalovaného s ohľadom na úpravu prechodu nebezpečenstva škody na zhotovovanej veci.“ Tu dovolací súd zdôrazňuje, že iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu/súdov (napr. I. ÚS 188/06).

34. K poslednej námietke dovolateľa, podľa ktorej sa sudy nižších inštancií nedostatočne vyjadrili k jeho obrane založenej na tvrdení o nesplnení zakročovacej povinnosti žalobcu v zmysle § 384 ods. 1 ObZ, ako dôvode vylúčenia povinnosti žalovaného nahradiť mu uplatnenú škodu buď v celku, alebo so znížením tejto náhrady, dovolací súd uvádza, že ani v tejto časti nezistil prípustnosť a dôvodnosť dovolania vyvodzovaného z § 420 písm. f) CSP. Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na prvotnú obranu žalovaného voči uplatnenému nároku v jeho odpore proti platobnému rozkazu vydanému v upomínacom konaní, v ktorej nesplnenie prevenčnej povinnosti na strane žalobcu ako poškodeného vôbec neuvádzal. Tejto otázky sa dotkol až v následnom konaní, keď v záverečnej reči na pojednávaní dňa 09.02.2023 pred súdom prvej inštancie uviedol, že „...už pri zvoze jednotlivých balíkov, sa na týchto vyskytovali vady, následne takéto balíky boli uskladnené v areáli žalobcu čím nebezpečenstvo škody prešlo na žalobcu. Poukazujem tiež na ustanovenie § 382 Obchodného zákonníka v tej súvislosti, že povinnosťou žalobcu bolo predchádzať škodám.“ Žalovaný napokon až v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie rozvinul v časti obdobnú argumentáciu (ods. 5 a 15 odvolania) a to tak, že vo väzbe na úpravu spôsobu vykonávania diela v zmysle § 550 ObZ (zakotvujúcim kontrolné a ďalšie práva objednávatel'a voči zhotoviteľovi) uviedol, že žalobca pristúpil k odstúpeniu od zmluvy až po vykonaní

všetkých prác s tým, že ak žalobca vedel už skôr o údajnej nekvalite, „... tak v zmysle prevenčnej povinnosti predchádzať škodám podľa ust. § 384 ods. 1 Obchodného zákonníka bol povinný vykonať opatrenia na jej odvrátenie alebo zmiernenie, napr. mohol využiť svoju zákonnú možnosť podľa § 550 obchodného zákonníka, pozastaviť práce a pod.“ Ďalej uviedol, že žalobca „...vyčkával s riadnym uplatnením nároku z domnelých väd až po ukončení a nekonal tak v súlade s ustanovením § 562 ods. 2 Obch. Z. a tieto neoznámil bezodkladne po ich zistení a tým zároveň konal v rozpore s ustanovením § 384 Obch. Z.“

35. K týmto námietkam žalovaného sa odvolací súd v napadnutom rozsudku vyjadril (ods. 38 a nasl. odôvodnenia), pričom nadviazal na závery prvoinštančného rozhodnutia, podľa ktorých v konaní nebola obrana žalovaného preukázaná, vrátane jeho tvrdení, že škodu v dôsledku poškodenia balíkov senáže spôsobil žalobca, pričom súd prvej inštalácie celú obranu žalovaného „považoval za účelovú, bez preukázania skutkových tvrdení zodpovedajúcimi dôkazmi“ a vo výsledku na ňu neprihliadol. Odvolací súd (v ods. 35) z hľadiska svojho procesného postupu a rozhodovania v odvolacom konaní náležite vysvetlil, že účelom odvolacieho konania nie je opakovanie celého procesu vykonaného pred súdom prvej inštalácie, ale posudzovanie vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštalácie, a to výlučne v kontexte odvolacích dôvodov, ktoré odvolateľ uvedie a obsahovo vymedzí do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Práve v rámci týchto, samotným žalovaným formulovaných odvolacích dôvodov, za aplikácie systematického, jazykového a teologického výkladu vysvetlil význam úpravy obsiahnutej v ustanovení § 550 ObZ a konštatoval (ods. 39, 40, 41), že zo zákonom priznaného oprávnenia (objednávateľa) nie je možné urobiť povinnosť, pretože by to znamenalo, že objednávatel' bude negatívne postihnutý za nevyužitie práva, čo je neprípustné. Za podstatnú považoval zákonnú povinnosť žalovaného ako zhotoviteľa postupovať pri vykonávaní diela s požadovanou odbornou starostlivosťou, čo nemožno nahrádzať vynucovaním práva žalobcu ako objednávateľa kontrolovať vykonávanie diela. V nadväznosti na to odvolací súd prijal záver (ods. 42) o nedôvodnosti námietky žalovaného, že žalobca nesplnil svoju prevenčnú povinnosť predchádzať hroziacim škodám, „ak správou zo dňa 03.07.2020 súčasne sa od žalovaného nedožadoval odstránenia väd diela.“ Odvolací súd sa ďalej (v ods. 43) vyjadril aj k posúdeniu súvisiacej odvolacej argumentácie žalovaného, týkajúcej sa včasného a riadneho neoznámene väd žalobcom, pričom vysvetlil procesné limity odvolacieho konania z hľadiska rozsahu a dôvodov odvolania podľa jeho obsahu. Teda v kontexte s vyššie uvedeným, pokiaľ žalovaný v odvolaní sám viazal aplikáciu § 384 ObZ na okolnosti a argumentáciu týkajúcu sa postupu objednávateľa podľa § 550 ObZ, potom dovolací súd nepovažuje za opodstatnenú jeho výhradu uvedenú v dovolaní, že sa odvolací súd „sústredil len na posúdenie aplikácie § 550 Obchodného zákonníka ako práva žalobcu - objednávateľa ... s odignorovaním tvrdenej nesplnenej povinnosti žalobcu, ktorú mu zákon ukladá v ustanovení § 384 ods. 1 Obchodného zákonníka“.

36. Dovolací súd z vyššie uvedeného nepovažuje za splnené podmienky prípustnosti dovolania v časti dôvodov týkajúcich sa porušenia práva strany na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP), zahŕňajúceho v tomto prípade právo na riadne odôvodnenie súdnych rozhodnutí (§ 220 CSP, § 393 CSP vo väzbe na § 378 ods. 1 CSP). Odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, organicky nadväzujúc na rozhodnutie súdu prvej inštalácie, dal odpoveď na tie skutkové a právne otázky, ktoré boli pre rozhodnutie vo veci podstatné, pričom dostatočne reagoval aj na odvolacie námietky (§ 387 ods. 3 CSP, § 393 ods. 3 CSP), a to v tom rámci ako ich žalovaný sám vymedzil a odôvodnil v podanom odvolaní. Žalovaný teda dostal v zmysle zákonnej úpravy zodpovedajúcu odpoveď aj na otázky, ktoré on sám vo svojom dovolaní označil za kruciálne (otázky a, b, c). Len to, že sa žalovaný so zisteniami, závermi a posúdením veci oboma súdmi nižších inštalácií nestotožnil, resp. že tieto súdy nevychádzali z právneho názoru ponúkaného žalovaným, zmätočnosťnú vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP nezakladá. K námietke nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 421 ods. 1 CSP)

37. Dovolateľ prípustnosť dovolania odôvodnil aj podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP s tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

38. Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 CSP, má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite

doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu, je procesnou povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom právnu otázku zásadného právneho významu, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a zároveň pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, resp. ktorá ešte v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu nebola vyriešená. V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Ak v dovolaní absentuje uvedené vymedzenie, súd nevyvíja procesnú iniciatívu smerujúcu k doplneniu dovolania.

39. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b) CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku hmotnoprávnu alebo procesnoprávnu (nie skutkovú), na vyriešení ktorej spočívalo napadnuté rozhodnutie. Právna otázka musí byť označená v dovolaní spôsobom jasným, určitým a zrozumiteľným. Dovolateľ musí uviesť, v čom spočíva nesprávnosť jej riešenia a ako mala byť správne riešená.

40. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo ku kľúčovým záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

41. Nesprávne právne posúdenie veci dovolateľ odôvodnil s poukazom na § 432 CSP tak, že ide o „nesprávne právne posúdenie aplikácie § 384 ods. 1 Obchodného zákonníka“. Podľa dovolateľa, ak nebola zo strany žalobcu splnená zakročovacia povinnosť, nemôže mu byť priznaná náhrada škody. Dovolateľ na odôvodnenie prípustnosti tohto dovolacieho dôvodu stručne opísal všeobecnú charakteristiku ustanovenia § 384 ods. 1 ObZ, jeho účel a väzbu na všeobecnú prevenčnú povinnosť (§ 415 OZ, § 376 ObZ, § 382 ObZ) a ďalej v kontexte daného sporu opísal konkrétne skutkové okolnosti a popis konania žalobcu (viď celú argumentáciu dovolateľa citovanú v ods. 9 tohto uznesenia). Zopakoval, že ak teda ohrozený (ten, komu hrozí škoda) neurobil opatrenia proti hroziacej škode (resp. proti jej zamedzeniu, resp. jej výške) vyplývajúce zo zakročovacej povinnosti (poruší prevenčnú povinnosť), povinná osoba nemusí nahradiť škodu alebo jej časť.

42. Dovolateľ však v podanom dovolaní neformuloval žiadnu kľúčovú právnu otázku, ktorú by mal v danom prípade ako doposiaľ nevyriešenú zodpovedať dovolací súd, pričom neboli splnené kritériá prípustnosti dovolania podľa § 432 CSP. Dovolací súd v súvislosti s uvedeným záverom zdôrazňuje, že dovolateľ v prvej časti svojho dovolania, týkajúceho sa zmätočnosťných vád (§ 420 písm. f) CSP), považoval odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho za nedostatočné (nepreskúmateľné), a to aj v časti k jeho tvrdeniam o zakročovacej povinnosti poškodeného. Z hľadiska právneho posúdenia, ktorého správnosť alebo nesprávnosť má byť predmetom vecnoprávneho prieskumu odvolacieho súdu, však už túto zmätočnosť dovolateľ (paradoxne) nevidí, a v konečnom dôsledku požaduje, aby sa napriek namietanej nedostatočnosti odôvodnenia touto otázkou, namiesto odvolacieho súdu, zaoberal dovolací súd. Tu dovolací súd znovu uvádza, že nie je treťou inštanciou a v dovolacom konaní nemôže nahrádzať, či opakovať konanie a rozhodovanie pred súdmi nižších inštancií, a to vo všetkých jeho aspektoch, resp. podľa predstáv dovolateľa, vrátane vyhodnocovania skutkového stavu a nového právneho posúdenia veci, ktoré ani v kontexte dovolacej argumentácie predostretej dovolateľom (§ 384 ods. 1 ObZ, § 415 OZ), čiastočne odchyľnej od odvolacích dôvodov (§ 384 ods. 1 ObZ vo väzbe na § 550 ObZ), nebolo predmetom napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

43. Ďalším dôvodom neprípustnosti tejto časti dovolania je to, že na právnom posúdení z hľadiska aplikácie § 384 ods. 1 ObZ kľúčovo nezáviselo rozhodnutie súdov oboch nižších inštancií, ktorým vo výsledku priznali žalobcovi (objednávateľovi) nárok na náhradu škody voči žalovanému (zhotoviteľovi) v súvislosti s jeho vadným plnením diela. Súčasne dovolací súd pripomína, že nemôže dávať odpoveď na hypotetické, či akademické otázky, tu vychádzajúce z úpravy § 384 ods. 1 ObZ, ktorú súdy nižších inštancií vo vzťahu k predmetu sporu, priznanému nároku, ani priamo neaplikovali. Z ich odôvodnení naopak vyplýva, že s obranou proti žalobe súvisiace tvrdenia, argumentácia a dôkazy zo strany žalovaného boli nedostatočné a svoje dôkazné bremeno, oproti preukázanému nároku žalobcu, neuniesol.

44. Dovolací súd zdôrazňuje, že prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 421 CSP je striktné

limitovaná tým, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia určitej, dovolateľom formulovanej právnej otázky. Z obsahu dovolania je zrejmé, že v ňom nie je špecifikovaná žiadna taká právna otázka, na ktorú by mohol dovolací súd v danom prípade odpovedať. Takúto otázku ani nebolo možné (namiesto dovolateľa) abstrahovať z príslušnej časti dovolania (čl. VIII, body 22 až 26). Za relevantné vymedzenie dovolacieho dôvodu v súlade s ust. § 432 ods. 1 a 2 CSP nemožno považovať ani argumenty žalovaného v dovolaní, z ktorých vyplýva v zásade len jeho nespokojnosť s vyodením iných skutkových zistení a záverov súdmi nižších inštancií. Samotná polemika dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu a spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia, nezodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

45. Pokiaľ dovolateľ v dovolaní kvalifikovane nevymedzil právnu otázku (§ 421 ods. 1, 432 CSP), dovolací súd nemôže pristúpiť k posudzovaniu (všetkých) procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešil súd prvej inštancie a odvolací súd.

46. Posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery prichádza do úvahy až vtedy, ak je dovolanie procesne prípustné (viď R 54/2012 a rozhodnutia NS SR sp. zn. 1Cdo/62/2010, sp. zn. 2Cdo/97/2010, sp. zn. 4Cdo/68/2011, sp. zn. 7Cdo/17/2013).

47. Dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľ nevymedzil dovolací dôvod uplatnený v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. b) CSP spôsobom, aký vyplýva z ust. § 432 ods. 2 CSP. Bez uvedeného nemôže dovolací súd pristúpiť k posúdeniu prípustnosti dovolania a v súvislosti s tým „suplovať“ aktivitu dovolateľa. Je tak nepochybné, že v dovolaní žalovaného absentuje zákonom požadovaná náležitosť, t. j. dovolací dôvod v ňom nie je vymedzený spôsobom uvedeným v § 432 CSP, pričom absenciu uvedeného považuje CSP za dôvod pre odmietnutie dovolania.

48. Podľa ust. § 447 písm. c) CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

49. Podľa ust. § 447 písm. f) CSP, dovolací súd odmietne dovolania, ak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435.

50. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže nie je daná procesná prípustnosť dovolania podľa ust. § 420 písm. f) CSP, ani podľa ust. 421 ods. 1 CSP, dovolací súd dovolanie žalovaného podľa ust. § 447 písm. c) a písm. f) CSP odmietol.

51. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta CSP). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

52. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.